

bejdsløhedsunderstøttelse og Arbejdsanvisning, og saaledes, at Understøttelse først tildeles, efter at vedkommende forges har søgt Beskæftigelse gennem Arbejdsanvisning“, samt stillede hertil sigtende Ændringsforslag.

Landstinget vedtog disse, fjernede endvidere Bestemmelsen om Kommunernes foran under Punkt 8 nævnte obligatoriske Tilskud samt indførte en Bestemmelse om, at der ogsaa kan gives Adgang for andre end Lønarbejdere til at danne Arbejdsløhedskasser. Denne sidste Ændring accepteredes af Folketinget, medens der om de øvrige her nævnte Ændringer ikke opnaaedes Overensstemmelse mellem Tingene.

Det nu foreliggende Lovforslag fremsattes i Landstinget afvigte 14. November og er med faa Ændringer overensstemmende med Folketingets Vedtagelse ved eneste Behandling den 25. April 1913 af det fra Landstinget tilbagesendte Forslag.

Som de væsentligste af de Ændringer, der var indførte i Lovforslaget, som det blev fremsat, skal anføres,

at Kommunernes obligatoriske Tilskud, som ved Folketingets eneste Behandling af det fra Landstinget tilbagesendte Forslag var ændret til at udgøre en Trediedel af Medlemmernes Ekstrabidrag under ekstraordinær Arbejdsløshed, her gælder en Trediedel af Medlemsbidragene fra ubemidlede nydende Medlemmer af Kasser, der opretter en særlig Fond til Anvendelse under ekstraordinær Arbejdsløshed;

at der til saadanne Kasser ydes et yderligere Statstilskud lig en Sjettedel af de samlede Medlemsbidrag, der er indbetalte af ubemidlede nydende Medlemmer;

at Indskrænkningen for Understøttelse indenfor Sæsonfag kun gælder for Arbejdsløhedskasser, der i større Omfang tæller Sæsonarbejdere blandt deres nydende Medlemmer, samt

at den til Ydelse af ekstraordinær Hjælp bestemte Fond udsondres fra Kasserens øvrige Formue (Reservefond), altsaa som en særlig Fond.

Man er indenfor Udvalget enig om at anse det for hensigtsmæssigt at tilvejebringe en saadan Ordning, at Kasserne ved de en Gang lovmæssig fastsatte Tilskud fra Stat og Kommune sættes i Stand til at møde ogsaa de Krav, der foranlediges ved ekstraordinær Arbejdsløshed. Man anser det i Henhold hertil for rigtigt, at der med dette Formaal for Øje aabnes Adgang til at henlægge en nærmere fastsat Del af den enkelte Kasses Medlemsbidrag til en særlig Fond. Ligeledes er der indenfor Udvalget Beredvillighed til ved Tilskud fra det offentlige at tilskynde Oprettelsen af saadanne Fonds. Derimod har der raadet ret afvigende Anskuelse om, i hvilket Omfang det offentlige bør medvirke til disse Fonds Danelse. Som et Kompromis mellem de afvigende Anskuelse i saa Henseende har Udvalget imidlertid kunnet samles om den ved Ændringsforslag Nr. 2 foreslaaede Ordning, som gaar ud paa, at den Del af Medlemsbidragene, som Kasserne henlægger til saadanne Fonds, suppleres af Staten med et Tilskud lig Halvdelen af de paagældende Beløb, dog saaledes, at Statens samlede Tilskud til Arbejdsløhedskasserne ikke ved Tilskuddet til de særlige Fonds bringes til at overstige dens Tilskud for Regnskabsaaret 1913—14, hvoraf følger, at Statens Tilskud til de særlige Fonds maa i fornødent Fald undergaa en forholdsvis Nedsættelse eller helt bortfalde. Ændringsforslaget berører ikke Lovforslagets Bestemmelse om de paagældende Kommuners Forpligtelse til at yde saadanne Kasser et Tilskud lig en Trediedel af Medlemsbidragene fra ubemidlede nydende Medlemmer, hvilken Bestemmelse imidlertid adskillige Udvalgsmedlemmer kun med Betænkelse har kunnet tiltræde.

Hensigten med Bestemmelsen i § 10, 2det Stykke, 1ste Punktum, er at berettige Kommunerne til at yde Tilskud til Bestridelsen af Bidraget for saadanne Medlemmer, som skønnes vanskeligt at kunne udrede dette. Da Lovforslagets Affattelse paa dette Punkt imidlertid ikke helt dækker den nævnte Hensigt, stiller